

“...Chúng ta không thể nào chấp nhận tình trạng mốt đồ ng được quy định cái tr, được quy định quy định nh t t c m i chính sách qu c gia. Đó là mốt tình trạng l c h u, loài ng i đã tiến v t lên trên t lâu r i! C n phải đ t cháy ngay cái t t ng mốt đồ ng chính trị duy nh t quy t toàn th dân m t n c...”

Ng i dân M ch n b u cho m t ng c viên, hoặc m t đồ ng, vì đồ ng ý v i nh ng ch tr ng l n c a đồ ng đó. Thí d đồ ng Cộng Hòa th ng ch tr ng gu ng máy chính quy n phải càng nh càng t t, cho nên phải gi m thu ; nh ng ai đồ ng ý v i h thì b phi u. Đó là m t triết lý chính trị và kinh t , có tính cách căn b n. Nh ng dân có thể b u cho m t đồ ng không phải vì nh ng v n đồ l n mà có khi ch vì đồ ng ý trong m t v n đồ nh cũng đ . Thí d dân M bi t đồ ng Cộng Hòa v n bênh v c quy n làm ch súng và mang súng; còn đồ ng Dân Ch th ng quan tâm đ n v i c ki m soát súng ng trong tay t nhân. Tr c v n đồ này ai tha thi t đ n quy n mang súng hay không, thích đồ ng l i nào ch n đồ ng đó.

Cho nên, m i đồ ng chính trị M , và h u h t các n c dân ch t do, v n tìm cách trình bày nh ng t t ng và chính sách l n c a h đ t phân bi t v i đồ ng khác; nh ng đồ ng thì v n c đồ ng cho t ng ch tr ng l t trên các v n đồ đ c nhi u c tri quan tâm, đ thu hút lá phi u c a các nhóm c tri này. Đó là đ i s ng chính trị t do dân ch . Có ng i dân quan tâm đ n t t ng chính trị l n, nhi u ng i khác ch c n chú ý đ n nh ng gì thi t th c đ i v i mình. Ng i dân th ng quan tâm đ n nh ng v n đồ thi t th c, m i k b u c đồ ng nào nêu lên đ c nh ng chuy n thi t th c nh t th ng th ng l i.

Nh ng ai đã quen n p s ng đó r i, khi nghe nh ng l i l c đồ ng cho “mốt đồ ng c a toàn dân” s c m th y đó là m t tham v ng có tính ch t không t ng; và h n th n a, ý đồ nh đó có thể tr thành nguy hi m. Nhi u ng i có thi n chí xây đồ ng dân ch Vi t Nam không hi u đi u đó.

Nh thi sĩ Bùi Minh Qu c, hi n đang s ng ở Đà L t, Vi t Nam. Trong m t bài vi t g n đây, ông Bùi Minh Qu c t cáo âm m u lũng đ n chính trị n c Vi t Nam c a đồ ng Cộng S n Trung Qu c. T năm 1950 h đã tính gây nh h ng trên n c ta b ng cách thao túng đồ ng Cộng S n Vi t Nam. Khi m t đồ ng chỉ m đ c quy n cái tr m t qu c gia trên kh p m i m t, thì n u “chi m” đ c đồ ng đó t c là n m đ c v n m ng c a c qu c gia. Bùi Minh Qu c đ a ra các b ng ch ng cho th y Trung Qu c đã nuôi âm m u này và đã thành công nhi u l n. Ông yêu c u “...c quan lãnh đ o đồ ng phải tiến hành ngay v i c xem xét l i m t cách căn b n m i quan h gi a đồ ng ta và đồ ng Cộng S n Trung Qu c.”

Theo Bùi Minh Quác, thác tá lách sá đã cho tháy đó là trong mái quan há đó Trung Quác “giúp mát” nháng làm “hái mái” lán náng hán. Đáng thái Bùi Minh Quác kêu gái phái giáo đác trá em Việt Nam mái nguy hiám bá lá thuác vào Trung Quác, phái đáy các em vá chá quyán cáa náng cáa ta trên các quán đáo Hoàng Sa và Tráng Sa, cũng nhá lách sá nháng cuác xâm láng cáa náng cáa lán tá pháng Bác.

Trong bài viát trên, Bùi Minh Quác cũng đáa ra nhiáu đáng nhá khác vái đáng Cáng Sán Việt Nam. Trong sá đó, trong đáng thá tá, ông viát: “Ván đáng toàn đáng toàn dân yêu cáu cá quan lánh đáo đáng tián hành xác đánh lái tánh chát cáa đáng...” Đây là chá Bùi Minh Quác bát đáu lám lán vá tánh chát cáa mát đáng chính trá. Mát đáng chính trá là cáa nháng đáng vián há đáng ý vái nhau vá mác tiêu giành láy quyán hành đá cai trá theo chá tráng cáa há. Nháu cán xác đánh hoác thay đái “tánh chát cáa đáng”, đó là công viác các đáng vián phái ván đáng, yêu cáu các cá quan lánh đáo cáa đáng. Đó không phái là viác cáa toàn dân. Đáng Cáng Sán Việt Nam là cái đáng thá nào, các đáng vián trong đáng đó quyát đánh, còn “toàn dân” không cán và không nên dính vào. Bái vá trong “toàn dân” có nhiáu ngáng i không đáng ý vái đáng đó trên nguyên tác. Cũng có nháng ngáng i không quan tâm đán chính trá, đáng nào muán mang tánh chát nào, đáu đó dân không cán biát. Nháu dân có quyán sáng tá do dân chá thì đán ká báu cá các đáng chính trá háy nói ra cháng trình cáa mình, lúc đó dân sá láa chán.

Đáu sung sáng cáa ngáng i dân sáng trong các náng cá do dân chá là há chá phái lo viác chính trá hai năm hoác bán năm năm mát lán. Nháng lúc khác há còn lo nháng chuyán quan tráng đái vái bán thân há hán. Cho nên khi Bùi Minh Quác đáng nhá “toàn dân” cũng yêu cáu đáng Cáng Sán bàn lái vá bán chát cáa há, nhà thá này đã không hiáu gái vá đái sáng chính trá trong các xá hái dân chá.

Vá tánh chát cáa đáng Cáng Sán mà ông muán há xác đánh lái, Bùi Minh Quác đáng nhá đáng này háy “chuyán tá đáng cáa giai cáp thành đáng cáa dân tác”. Muán văn hoa, ông mátá thêm: “Đáng là táp háp tinh hoa trí tuá và đáo đác tá mái giai cáp và táng láp cáa dân tác...”

Đây chính là đáu cho tháy thi sĩ Bùi Minh Quác không có kinh nghiám và không đá hiáu biát vá đái sáng chính trá bình tháng cáa mát náng cá dân chá tá do.

Trong mái quác gia, mái xá hái, bá nhân bá tính không ai giáng ai cá. Ngáng i này láp hái đá cùng chái đá bóng hay nuôi hoa lan; hoác ngáng i khác láp hái nuôi náng trá cô nhi hay là khuyán n

khích trẻ em chăm học, có rất nhiều học sinh vì họ có nhu cầu và khát vọng khác nhau. Cũng vậy, người ta hình thành đường chính trị vì khi bàn đến việc xếp đặt việc nước, họ có nhiều ý kiến giằng nhau. Nhưng vì đời sống tài đó, dân trong một nước có nhiều ý kiến đối lập. Cho nên những ai giằng ý nhau thì lập thành một đường, nhiều đường sẽ cùng nhau ganh đua để được dân tín nhiệm, xin dân trao việc nước cho mình trông nom. Đó là lý do chính trị dân chủ.

Cho nên trong một xã hội dân chủ người dân có quyền lập đường chính trị để cùng theo đuổi những chủ trương xếp đặt việc chung. Và khi có nhiều đường thì dân chúng mới có cơ hội so sánh rồi lựa chọn khi đi bỏ phiếu. Một quốc gia chủ thể sống do dân chủ khi nào người dân có quyền lựa chọn như vậy.

Khi các đường phái ganh đua để được dân tín nhiệm, mọi người phải theo luật giao đấu dân chủ, chứ không ai được phép đàn áp, tiêu diệt những người khác ý kiến với mình. Đường nào được đa số dân tin thì được nắm quyền; không đường nào có hy vọng được 100% dân chúng bỏ phiếu tín nhiệm. Một đường có thể được đa số tín nhiệm năm nay, bốn năm sau lại thua, đó là điều bình thường. Mọi người dân thay đổi đường cầm quyền, đó là người dân muốn thử xem một chủ trương, một chủ trương trình bày, với những con người mới, có tốt hơn hay không. Trong xã hội dân chủ thì do người ta rất khiêm tốn, không ai hy vọng sẽ có nhóm người nào tìm được những chủ trương tốt nhất, hay với những người lãnh đạo chính trị hoàn hảo không ai bằng được! Cho nên, dân phải được phép thay đổi, thí nghiệm, không bị ràng buộc vào một đường nhất định nào cả.

Việc cai trị một nước được trao cho một đường không có nghĩa là đường đó muốn làm gì thì làm, theo quyền lợi, sở thích, hay ý kiến của những người đứng đầu. Làm sao để tránh không cho tất cả đó xảy ra? Phải có sự phân quyền trong guồng máy cai trị quốc gia; không thể nào chấp nhận một đường cầm đầu cả ba ngành hành pháp, lập pháp và tư pháp. Nhất là không thể nào để cho một đường nắm luôn cả “quyền thẩm tra” là báo chí, truyền thông. Muốn bảo vệ cho những người thu được đa số lợi ích những người thiểu số, hiến pháp phải ghi rõ những quyền làm người, nhân quyền, mà không một chính quyền nào được phép xâm phạm. Đó là phương pháp để sống chung trong một quốc gia theo lý tưởng do dân chủ, nhiều nước đã thử và đã thành công mấy thập kỷ nay.

Cho nên tất cả những người tự nhận mình là một “đường của toàn dân” đều là những người nói xeo. Thi sĩ Bùi Minh Quốc đã bỏ đường Cộng Sản khai trừ, những ông văn chương vớ t để ra ngoài khuôn khổ, lập lập suy nghĩ cũ. Ông văn coi tình trạng một đường duy nhất nắm quyền, là một điều tự nhiên. Các đường viên Cộng Sản khác, một số ít người đã tận hưởng cái đó. Những người tranh đấu cho dân chủ nước ta càng cần phải tỉnh.

Như dân Việt chọn mặt đường chính trị

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Thứ Hai, 09 Tháng 2 Năm 2009 11:40

Chúng ta không thể nào chấp nhận tình trạng mặt đường được quy định cái trä, được quy định quyä định nhät cä mäi chính sách quốc gia. Đó là một tình trạng lạc hậu, loài người đã tiến vượt lên trên thế lâu rồi! Chúng ta phải dứt chäng ngay cái tư tưởng mặt đường chính trị duy nhất quy định toàn thể dân mặt nước. Đó là một tư tưởng, và một tư tưởng nguy hiểm!